

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 210.969 van 3 februari 2011
in de zaak A. 158.615/XII-4339**

In zake: BORCHERS KREISLAUFWIRTSCHAFT GMBH,
vennootschap naar Duits recht
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Flamey en Joost Bosquet
kantoor houdend te Antwerpen
Jan van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Coen
kantoor houdend te Antwerpen
Mechelsesteenweg 210 A
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 11 februari 2005, strekt tot de
nietigverklaring van:

“(1) De beslissingen van 10 en 17 december 2004 van de Stad Antwerpen
waarbij beslist werd om de dienstenopdracht inzake het sorteren van selectief
ingezameld PMD-afval voor wat betreft perceel 2 (sortering van pmd
afkomstig van de regio noord) en voor wat betreft perceel 3 (sortering van
pmd afkomstig van de regio zuid) toe te wijzen aan Indaver met
respectievelijk de variante offerte van Indaver voor perceel 2 en de
basisofferte van Indaver voor perceel 3, alsmede,

(2) in samenhang, het dienovereenkomstige bestek nr. 2005/4608”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 139.438 van 18 januari 2005 verwerpt de Raad van
State de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Luc Vermeire heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 december 2010.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joost Bosquet, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Christophe Coen, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een met dit arrest gedeeltelijk eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen beslist op 17 september 2004 om een algemene offerteaanvraag uit te schrijven voor een opdracht voor het sorteren van selectief ingezameld PMD-afval. In hetzelfde besluit wordt het op deze opdracht van toepassing zijnde bestek goedgekeurd. Dit is de tweede bestreden beslissing.

3.2. De opdracht wordt aangekondigd in het Bulletin der Aanbestedingen van 8 oktober 2004 en in het Publicatieblad van de Europese Unie van 12 oktober 2004.

3.3. Het bestek omschrijft het voorwerp van de opdracht als volgt:

“Het sorteren in een daartoe vergunde installatie van de selectief ingezamelde fractie PMD (Plastic flessen en flacons, Metalenverpakkingen en Drankkartons) van de stad Antwerpen ten behoeve van stads- en buurtonderhoud.

[...]

De opdracht loopt gedurende een periode van 5 jaar ingaand op 1 januari 2005 en eindigend op 31 december 2009”.

Er wordt verduidelijkt dat de opdracht uit drie percelen bestaat, die elk op hun beurt uit een basisoplossing en een variante bestaan:

- “* perceel 1: sortering van pmd afkomstig van de regio noord
(referentiepunt: Straalstraat 1, 2170 Merksem)
- * perceel 2: sortering van pmd afkomstig van de regio midden
(referentiepunt: Armstrongweg 11, 2020 Antwerpen)
- * perceel 3: sortering van pmd afkomstig van de regio zuid
(referentiepunt: Koornbloemstraat 57, 2610 Wilrijk)

Voor elk perceel bestaat de opdracht uit een basisoplossing en een variante:

Basisoplossing: rechtstreekse aanlevering in het sorteercentrum

Variante: de aanlevering in het sorteercentrum na overslag op de overslagsite van de aannemer (transportprijs per ton en overslagkost per ton apart vermelden)

Deze variante is een verplichte variante in het geval van het sorteercentrum zich op meer dan 50 km afstand in vogelvlucht van het referentiepunt bevindt.
In alle andere gevallen kan deze variante als facultatieve variante beschouwd worden”.

In de technische beschrijving van de opdracht bepaalt het bestek nog het volgende:

“Indien het sorteercentrum op een afstand in vogelvlucht groter dan 50 kilometer van het referentiepunt verwijderd is, moet het sorteercentrum een overslagstation binnen deze straal opgeven waar de ingezamelde materialen gewogen worden en van waaruit de inschrijver zelf en op eigen kosten instaat voor het transport van de overgeslagen materialen naar zijn sorteercentrum. In dat geval is de inschrijver dus verplicht een offerte in te dienen volgens de variante”.

De technische beschrijving vermeldt onder hoofding “sortering van PMD” daarnaast nog dat de materialen in zeven fracties worden gescheiden, waarin het residu en de PMD-zakken niet zijn inbegrepen. Voorts wordt nog bepaald dat het percentage residu, dit is de overblijvende restfractie na sortering van het door de ophaler aangeleverde PMD, maximaal beperkt moet worden, alsook dat de verwerking van het residu gebeurt “door verbranding met energierecuperatie in een vergunde installatie voor huishoudelijke en gelijkgestelde afvalstoffen of elke andere wijze van valorisatie (in detail te specificeren, met voorlegging van de attesten en documenten nodig ter evaluatie van het procédé)” en dat de dienstverlener zelf verantwoordelijk is voor de valorisatie van het residu.

Onder de hoofding “beschrijving van de vereiste installatie” wordt onder meer bepaald dat het sorteercentrum “deels geautomatiseerd [kan] zijn en ten minste over een magneet [moet] beschikken voor het verwijderen van het staal”, dat “de inschrijver de aangevoerde materialen [moet] kunnen scheiden in de in deze opdracht beschreven materialen. Daarvoor beschikt hij over minimum één transportband met voldoende sorteerpasten”. Voorts wordt vereist dat het sorteercentrum “moet beschikken over een geldige exploitatievergunning voor het voorgestelde werk en moet voldoen aan de VLAREM, het ARAB, het AREI, de brandweervoorschriften en alle andere wetgeving terzake”.

De gunningscriteria worden in artikel 7 van het bestek als volgt omschreven:

- “* de prijs van de dienstverlening: 60 punten;
- * de kwaliteit van de ingezette middelen en aangeboden infrastructuur: 30 punten;
- * de afstand in vogelvlucht tussen het referentiepunt en de afleveringsplaats: 10 punten”.

Artikel 11 van het bestek bevat een opsomming van de bij de offerte te voegen documenten, waaronder onder meer: “1) bewijs van de noodzakelijke exploitatievergunning”, “6) technische beschrijving van het in te zetten materiaal, geïllustreerd met foto’s, documentatie en een plan van de installatie”, “7) opgave van de ligging van het verwerkingsbedrijf met duidelijke vermelding van de afstand tussen het referentiepunt en de afleveringsplaats”, “8) het voorgestelde valorisatieproces: methode, bestemming, transportprocedure naar de

voorgestelde installatie” en “10) de interne procedure voor klachtenopvolging (aanspreekpersonen,)”.

3.4. De inschrijvingen worden geopend op 26 november 2004. Er blijken vier ondernemingen, waaronder de verzoekende partij, één of meerdere offertes te hebben ingediend voor één of meerdere percelen.

De verzoekende partij dient enkel voor de percelen 2 en 3 een offerte in en dit enkel met de voor haar verplichte variante met een overslagstation te Schoten, vermits haar sorteercentrum in Duitsland is gelegen. Naast de verzoekende partij dienen ook de nv Indaver, de nv Biffa en de nv GRV één of meerdere offertes in.

3.5. Op 7 december 2004 wordt een gunningsverslag opgesteld. In dit verslag worden de offertes van de “4 regelmatige inschrijvers” als volgt beoordeeld en gequoteerd:

“Neergelegde offertes : zie proces-verbaal van openbare aanbesteding.

Gunningstabel : zie bijlage (3 tabellen)

1. Prijs : 60 punten

De punten werden lineair toegekend. De offerte van Biffa bevat een voorstel tot korting in geval 2 of 3 percelen samengevoegd worden toegewezen. De voorstellen werden apart beoordeeld: ze werden evenwel niet weerhouden gezien na toepassing van de korting geen 2 of 3 percelen als meest voordelige bieding kunnen worden toegewezen.

2. Kwaliteit : 30 punten

Dit criterium werd als volgt beoordeeld.

1. Sorteerinstallatie (opzet + werking)

Borchers: voorsortering gevolgd door automatische uitsortering - installatie niet typisch ontworpen voor sortering PMD-fractie België.

Indaver: automatische uitsortering gevolgd door manuele nasortering op lange banden - afscheiding metaal uit klein residu. Deze installatie heeft het potentieel om het beste eindresultaat te leveren.

Biffa Lokeren: voorlopig volledig manuele sortering - automatische sortering voorzien op termijn.

GRV: automatische uitsortering gevolgd door manuele nasortering op korte banden.

2. Beschrijving valorisatieprocedure residu.

Dit voldoet voor alle inschrijvers.

3. Beschrijving procedure klachtenopvolging.

Een aanvaardbaar voorstel werd ingediend door Indaver en Biffa. Er is een zeer beperkte klachtenopvolgingsprocedure bij Borchers en geen bij GRV.

4. ISO

ISO 9001 voor sorteerinstallatie Indaver

Aanvullend kunnen nog volgende bemerkingen gemaakt worden op administratief vlak.

De ijkingscertificaten van de weegbruggen van GRV zijn ouder dan 5 jaar. De duurtijd van de exploitatievergunning van Borchers is niet duidelijk vermeld.

De verwerking van de afvalstoffen gebeurt bij Borchers in het buitenland. De ingediende offerte bevat echter geen gegevens betreffende de noodzakelijke exportvergunning voor het vervoeren van de afvalstoffen over de grens. Dit kan de continuïteit van de verwerking ernstig in het gedrang brengen.

Deze bemerkingen werden echter niet weerhouden in de punten toekenning.

3. Afstand : 10 punten

De punten werden lineair toegekend.

Besluit : Gelet op bovenstaande beoordeling stel ik voor de sortering van PMD voor de drie percelen te gunnen als volgt :

- perceel 1 : Indaver met de variante (aanlevering op de overslagsite van de aannemer op kaai 271)
- perceel 2 : Indaver met de variante (aanlevering op de overslagsite van de aannemer op kaai 271)
- perceel 3 : Indaver met de basis (rechtstreekse aanlevering op de sorteerinstallatie in Willebroek)".

Uit de bij het gunningsverslag gevoegde gunningstabel blijkt dat de offerte van de verzoekende partij zowel voor perceel 2 als perceel 3 als derde wordt gerangschikt, na de basisofferte en de variante offerte van de nv Indaver, dit met de volgende scores:

Perceel 2

	Prijs	Punten prijs	Punten kwaliteit	Afstand km	Punten afstand	Punten totaal
Indaver variante	164.00	52.32	30	5.60	10	92.32
Indaver basis	152.00	56.45	30	13.40	4.18	90.63
Borchers variante	143.50	60	24	8.60	6.51	90.51

Perceel 3

	Prijs	Punten prijs	Punten kwalitei t	Afstand km	Punten afstand	Punten totaal
Indaver basis	152.00	56.45	30	10.40	8.08	94.52
Indaver variante	164.00	52.32	30	8.40	10	92.32
Borchers variante	143.00	60	24	10.20	8.24	92.24

Vervolgens wordt voorgesteld om de drie percelen toe te wijzen aan de nv Indaver met de variante offerte voor de percelen 1 en 2 en de basisofferte voor perceel 3.

3.6. Het college van burgemeester en schepenen besluit op 10 december 2004 om de opdracht voor de drie percelen aan de nv Indaver toe te wijzen. In de overwegingen van dit besluit wordt vastgesteld dat alle kandidaten voldoen aan de selectiecriteria en wordt verwezen naar het gunningsverslag met weergave van de puntentoekenning waarna wordt besloten dat de nv Indaver voor de drie percelen de gunstigste offerte heeft ingediend.

Op 17 december 2004 wordt het dispositief van de beslissing van 10 december 2004 gecorrigeerd omdat “de verkeerde tarieven [werden] vermeld”. De aldus verbeterde toewijzingsbeslissing is de eerste bestreden beslissing.

3.7. Met een brief van 18 december 2004 wordt aan de verzoekende partij meegedeeld dat haar offerte “niet [werd] weerhouden als de voordeligste regelmatige inschrijving”.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Exceptie betreffende het belang

Uiteenzetting van de exceptie

4. De verwerende partij werpt in de memorie van antwoord een exceptie op betreffende het belang van de verzoekende partij. De verwerende partij

betoogt dat de verzoekende partij niet doet blijken van het vereiste belang aangezien zij niet aannemelijk maakt dat de vernietiging van de bestreden toewijzingsbeslissing haar tot voordeel kan strekken nu zij niet over de vereiste exploitatievergunningen beschikt om de opdracht te kunnen uitvoeren.

Beoordeling

5. In de bestreden toewijzingsbeslissing wordt gesteld dat alle inschrijvers voldoen aan de selectiecriteria. De toewijzingsbeslissing zegt niets over de regelmatigheid van de inschrijvers en neemt blijkbaar impliciet aan dat de vier kandidaten regelmatig zijn.

Ook het gunningsverslag spreekt van vier regelmatige inschrijvers, dus ook de verzoekende partij, en stelt ter zake niet vast dat er geen exploitatievergunning is. Er wordt aldus ook in het gunningsverslag geen uitdrukkelijk voorbehoud gemaakt bij de regelmatigheid van de offerte van de verzoekende partij; er wordt enkel in vermeld dat “[d]e duurtijd van de exploitatievergunning van Borchers [...] niet duidelijk vermeld [is]” doch dat deze bemerking niet “weehouden” werd in de puntentoekenning. Voorts werden de offertes van de verzoekende partij getoetst aan de gunningscriteria. Dienvolgens moet er worden vanuit gegaan dat de verwerende partij de offertes van de verzoekende partij als regelmatig heeft aanvaard, minstens niet als substantieel onregelmatig heeft aangemerkt. Een als substantieel onregelmatig bevonden offerte mag immers niet in aanmerking komen voor de rangschikking met het oog op de toewijzing van de opdracht.

De stelling van de verwerende partij om de offertes van de verzoekende partij thans als onregelmatig te beschouwen, druist in tegen haar eerdere handelwijze.

De exceptie wordt verworpen.

B. Ambtshalve exceptie betreffende de tweede bestreden beslissing

6. Het beroep ten aanzien van het bestek is laattijdig. De offertes werden ingediend uiterlijk op 26 november 2004. De verzoekende partij moet

worden geacht minstens vanaf die laatste datum kennis te hebben gehad van het bestek.

Deze vaststelling belet evenwel niet dat in het kader van een beroep tegen de uiteindelijke toewijzingsbeslissing de onwettigheid van het bestek kan worden opgeworpen.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

7. De verzoekende partij leidt het eerste middel af uit de schending van onder meer “artikel 16 juncto 21bis §2, derde lid van de Wet Overheidsopdrachten, uit de schending van artikel 115 K.B. 8 januari 1996” en “de algemene beginselen ter zake, inzonderheid het verbod van willekeur”.

Dit middel wordt aangebracht in twee onderdelen.

In het tweede onderdeel wordt daartoe aangevoerd dat de beoordeling van de kwaliteit in feite is gebeurd aan de hand van wat de verzoekende partij vier subcriteria noemt, namelijk “sorteerinstallatie”, “beschrijving valorisatie-procedure residu”, “beschrijving procedure klachtenopvolging” en “ISO” maar dat “uit niets blijkt wat de relatieve waarde was van elk van deze subcriteria; laat staan dat wordt toegelicht of werd gewerkt met extra punten voor bepaalde kwaliteiten en minpunten bij gebreke van bepaalde kwaliteiten”.

Zij stelt vervolgens dat “met andere woorden de aanbestedende overheid op voorhand in het bestek moet opgeven dat bijvoorbeeld zal gewerkt worden met subcriteria, met extra punten, met strafpunten in min en dergelijke meer om de concrete punten toe te kennen voor de opeenvolgende gunningscriteria; dat de aanbestedende overheid *in casu* zo niet is te werk gegaan; dat zij in het bestek enkel de absolute waarde van het gunningscriterium kwaliteit heeft aangeduid, zonder daarbij te vermelden hoe de punten voor dit criterium concreet zouden worden toegekend; dat willekeur hierdoor mogelijk werd; dat de verzoekende partij niet kan nagaan of de aanbestedende overheid enige methodologie heeft gehanteerd;

laat staan dat kan worden gecontroleerd of deze methodologie naar behoren werd toegepast”.

8. De verwerende partij antwoordt op de kritiek dat bij de beoordeling van het gunningscriterium “kwaliteit” met subcriteria zou zijn gewerkt dat bij deze beoordeling verschillende elementen tot de toegekende quoterings hebben geleid. Zij wijst er op dat zij er niet toe gehouden was de relatieve waarde van elk van deze elementen weer te geven nu het geen subcriteria betreft, doch “louter elementen” die motiveren waarom de ene inschrijver op het vlak van “kwaliteit” beter scoort dan de andere.

Ten slotte betoogt de verwerende partij dat de verzoekende partij nergens in het tweede onderdeel *in concreto* aangeeft op welke wijze de gelijkheid tussen de inschrijvers of het transparantiebeginsel zou zijn geschonden, maar zich beperkt tot een louter theoretische uiteenzetting. Zo spreekt de verzoekende partij over het gevaar dat op willekeurige wijze aan puntentoekenning zou worden gedaan, maar laat zij na te concretiseren dat te dezen enige willekeur zou hebben plaatsgevonden.

Beoordeling van het tweede onderdeel

9. Artikel 16 van de wet van 24 december 1993 stelt :

“Bij algemene of beperkte offerteaanvraag dient de opdracht toegewezen te worden aan de inschrijver die de voordeligste regelmatige offerte indient rekening houdend met de gunningscriteria die vermeld moeten zijn in het bestek, of eventueel in de aankondiging van de opdracht [...]”.

Artikel 115 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 bepaalt, in de versie zoals toepasselijk ten tijde van de bestreden beslissing, onder meer:

“De aanbestedende overheid kiest de regelmatige offerte die haar het voordeligst lijkt op grond van criteria die verschillend kunnen zijn naargelang van de opdracht. [...] Onverminderd [...] vermeldt de aanbestedende overheid in het bestek en eventueel in de aankondiging van de opdracht al de gunningscriteria, zo mogelijk in volgorde van afnemend belang; in dit geval wordt die volgorde in het bestek of in de aankondiging vermeld. Zo niet hebben de gunningscriteria dezelfde waarde. [...]”.

10. In artikel 7 van het bestek worden drie gunningscriteria opgesomd: de prijs van de dienstverlening, de kwaliteit van de ingezette middelen en aangeboden infrastructuur en ten slotte de afstand in vogelvlucht tussen het referentiepunt en de afleveringsplaats. Daarbij werd voor elk van deze gunningscriteria het maximum van de te behalen punten vermeld. Aldus werden reeds in het bestek de wegingscoëfficiënten van de drie gunningscriteria bepaald, dus de relatieve waarde van elk gunningscriterium.

Tegelijk blijkt uit de beoordeling van het gunningscriterium “kwaliteit” in het gunningsverslag dat daarbij rekening werd gehouden met de volgende vier elementen: “1. Sorteerinstallatie (opzet + werking)”, “2. Beschrijving valorisatieprocedure residu”, “3. Beschrijving procedure klachtenopvolging.” en “4. ISO”. Deze elementen worden op zich niet vermeld in artikel 7 van het bestek.

De verzoekende partij beschouwt deze elementen als subcriteria. De verwerende partij meent dat dit geen subcriteria zijn, doch louter elementen die motiveren waarom de ene inschrijver op het vlak van kwaliteit beter scoort dan een andere.

11. Als subcriteria moeten worden beschouwd gegevens die dienstig zijn om in het aangebodene een onderscheid te maken en die aldus een maatstaf bij een beoordeling van een gunningscriterium zijn.

Om een subcriterium te kunnen onderscheiden van de in het kader van de motiveringsplicht vereiste vermelding van gunstige of minder gunstige elementen die de beoordeling van een gunningscriterium ondersteunen, moet het gaan om een voorafgaand aan de toetsing bedacht gegeven waarmee de inschrijvingen min of meer stelselmatig worden vergeleken of om een enigszins planmatige toetsing.

12. In het kader van de toetsing van de offertes aan het gunningscriterium “kwaliteit” werd te dezen overgegaan tot een toetsing aan elementen die op zichzelf maatstaf zijn en blijkt het te gaan om een planmatige toetsing van de offertes in het kader van eenzelfde criterium aan verschillende maatstaven, namelijk werking en opzet sorteercentum, beschrijving valorisatieprocedure residu, klachtenopvolging en ISO-certificering.

Elke offerte wordt aan die elementen getoetst en er volgt een beoordeling per offerte en per element, hetgeen het planmatig en systematisch karakter van de toetsing aantoont.

Er dient dan ook te worden aangenomen dat de verwerende partij bij de beoordeling van het gunningscriterium “kwaliteit” zich bediend heeft van elementen die als subgunningscriteria moeten worden aangezien.

13. In het bestek wordt op andere plaatsen dan bij artikel 7 dat het expliciet heeft over de gunningscriteria, gehandeld over sommige van voornoemde elementen, met name de eerste drie, die, zoals hoger aangenomen, als subgunningscriteria moeten worden beschouwd.

Artikel 7 van het bestek (“wijze van gunnen”) vermeldt als tweede gunningscriterium “de kwaliteit van de ingezette middelen en aangeboden infrastructuur: 30 punten”, terwijl artikel 11 van het bestek onder de bij de offerte te voegen bescheiden verwijst naar (onder meer): “6) technische beschrijving van het in te zetten materiaal, geïllustreerd met foto’s, documentatie en een plan van de installatie (cfr. artikel 7, nr. 2)”, waarmee blijkbaar wordt verwezen naar het geciteerde tweede gunningscriterium; “8) het voorgestelde valorisatieproces: methode, bestemming, transportprocedure naar de voorgestelde installatie”; en “10) de interne procedure voor klachtenopvolging (aanspreekpersonen,)”.

Voor de technische documentatie bedoeld in dat artikel 11, pt. 6) wordt aldus een kruisverwijzing in het bestek opgenomen naar artikel 7, gunningscriterium kwaliteit. Voor het voorgestelde valorisatieproces en de interne procedure voor klachtenopvolging (pt. 8) en 10)) wordt niet uitdrukkelijk het verband gelegd met het tweede gunningscriterium.

De vaststelling van de vermelding van deze elementen in het bestek onder artikel 11 leidt echter niet tot de conclusie dat de inschrijvers vooraf ondubbelzinnig op de hoogte waren gesteld van de subgunningscriteria.

Slechts voor één element vermeld in artikel 11, met name “6) technische beschrijving van het in te zetten materiaal, geïllustreerd met foto’s, documentatie en een plan van de installatie”, is er een kruisverwijzing naar artikel 7 en het daar vermelde gunningscriterium kwaliteit. Voor de twee andere elementen

in artikel 11 is er geen kruisverwijzing naar artikel 7 opgenomen. Voorts heeft het bestek het nergens over ISO-attesten. Ten slotte dient opgemerkt te worden -zoals de verzoekende partij terecht aangeeft- dat het bestek zelf duidelijk en transparant dient te zijn over wat als gunningscriterium dient te worden beschouwd.

14. De conclusie van dit alles is dan ook dat het te dezen gehanteerde beoordelingssysteem, gebruik makend van niet in het bestek als dusdanig vastgelegde subcriteria, geen correcte toepassing met zich meebrengt van de in het middel geschonden geachte artikelen 16 en 115.

Het tweede onderdeel is gegrond.

15. In haar laatste memorie merkt de verwerende partij nog op dat het bestek en de gunningsbeslissing in overeenstemming zijn met het “rechtskader” zoals van toepassing op het ogenblik dat ze werden opgemaakt; met het rechtskader bedoelt zij onder meer de rechtspraak alsdan bekend.

De Raad van State stelt vast dat te dezen de toepassing is getoetst van de voormelde artikelen 16 en 115 waarvan de verwerende partij niet beweert dat ze op zichzelf strijdig zouden zijn met dwingende Europeesrechtelijke normen. Er wordt niet aangetoond hoe de huidige beslissing van de Raad van State alsdan geen rekening zou houden met het rechtskader zoals het ten tijde van de bestreden beslissing bestond.

16. Gelet op het gegrond bevinden van het tweede onderdeel van het eerste middel is er geen aanleiding tot het stellen van de door de verzoekende partij voorgestelde prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie, temeer zij in haar laatste memorie zelf aangaf dat het gegrond bevinden van dit onderdeel voor haar volstond om het middel als gegrond te aanzien.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissingen van 10 en 17 december 2004 van het college van burgemeester en schepenen van de Stad Antwerpen waarbij beslist wordt om de dienstenopdracht inzake het sorteren van selectief ingezameld PMD-afval voor wat betreft perceel 2 (sortering van PMD

afkomstig van de regio noord) en voor wat betreft perceel 3 (sortering van PMD afkomstig van de regio zuid) toe te wijzen aan Indaver.

2. De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 3 februari 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest